

laskemiseen tuotantokustannusten alapuolelle, mikä on haitallista niille tuotantoalueille, joilla ei ole mitään tekemistä skandaalien kanssa. Kun otetaan huomioon tappiot, joita ala tämän seurauksena kärsii, ja kun muistetaan, että lintujen tuottajat ovat pyytäneet, että ala järjestellään uudelleen tavalla, joka rajoittaa siitoskanojen määrää,

onko komissio toteuttanut tai aikooko se toteuttaa aloitteita vastatakseen tähän vetoomukseen ja lievittääkseen siten kriisiä, jonka tilanne on aiheuttanut?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 2000)

Espanjan siipikarja-alan vuonna 1999 kohtaamat vaikeudet eivät näytä olevan välitön seuraus dioksiinikriisiä seuranneesta kulutuskriisistä. Vaikeudet johtuvat pikemminkin siitä, että kananlihan tuotanto lisääntyi Espanjassa vuonna 1999 vuoteen 1998 verrattuna.

Itse asiassa Espanjan siipikarjateollisuus arvioi tuotannon kasvaneen vuosien 1998 ja 1999 välillä arviolta 15 prosenttia, mikä johtui vuoden 1998 lopussa kirjatuista positiivisista taloudellisista tuloksista, jotka aiheuttivat hintojen laskun vuoden 1999 alusta alkaen jo paljon ennen dioksiinikriisiä. Tällä kriisillä oli vain lisävaikutus Espanjan siipikarjatalousmarkkinoihin vuoden 1999 kesäkuusta alkaen.

Vuoden 1999 alusta lähtien esiintyvien tuotannon ylijäämien osalta tämän alan yhteisessä markkinajärjestelyssä ei oteta huomioon markkinoiden vakauttamistoimenpiteitä kuten julkista interventiota. Siipikarja-ala on itse vastuussa tarjonnan suhteuttamisesta kysyntään noudattaen samalla yhteisön kilpailusääntöjä.

Komissiolla ei ole yhteismarkkinoiden tasapainottamiseksi muita markkinatukitoimenpiteitä kuin vientituet. Näihin toimenpiteisiin sovelletaan Maailman kauppajärjestön WTO:n asettamia rajoituksia. Kuitenkin näistä rajoituksista huolimatta komissio otti kesällä 1999 käyttöön muille kuin tavanomaisille määrääalueille suunnattua vientiä koskevat vientituet helpottaakseen vientiä kaikilta yhteisön alueilta.

(2001/C 26 E/012)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2798/99

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: S. Andrean (Gorizian maakunta, Italia) tullialueen pysäköintialueen laajentaminen unionin seuraavasta laajentumisesta ja Slovenian liittymisestä unioniin huolimatta

Gorizian paikallisviranomaiset aikovat tehdä laajennustöitä S. Andreassa sijaitsevalle pysäköintialueella, joka kuuluu Italian nykyiseen, kauttakulusta Sloveniaan vastaavaan tullialueeseen. Tämä huolimatta kaikkien asianosaisten (kaupunginosaneuvosto, yhdistykset ja alueen väestö, joka haluaa irrottautua Gorizian kunnasta) antamista kielteisistä lausunnoista ja lähiaikoina tapahtuvasta Slovenian liittymisestä Euroopan unioniin.

Gorizian kunta on allekirjoittanut yhdessä naapurikuntiensa Nova Goriëan ja Vrtožban kanssa sopimuksen, jossa määrätään nykyisille rakenteille vaihtoehtoisista hankkeista ja niiden rahoituksesta.

Tullitoiminta ja siihen liittyvät rakenteet olisi hankkeen toteutuessa lakkautettava.

Jo nyt on nähtävissä, että pysäköintialue ei tulisi olemaan täysimittaisessa käytössä, vaikka sitä käytettäisiin satunnaista toimintaa ja hätätilanteita varten.

Lisäksi kyseinen alue, jossa pysäköintialueelle on jo muutaman vuoden ajan kannettu valtava määrä sementtiä, on historiallisesti merkittävä paikka slovaniankieliselä väestölle, jonka alue on aikojen kuluessa kutistunut puoleen.

Voiko komissio kertoa, onko Gorizian kunnan suunnittelema pysäköintialueen laajentamishanke nykyisellä tullialueella yhdenmukainen naapurikuntien kanssa tehdyn sopimuksen sekä Slovenian liittymistä Euroopan unioniin edeltävän valmisteluvaiheen ja itse liittymisen kanssa ja onko hanke puolusteltavissa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2000)

Gorizian maakunnassa sijaitsevan S. Andrean tulliaseman kuorma-autojen pysäköintialueen laajentamisessa on kyse lähinnä infrastruktuurista eikä se tullin näkökulmasta ole ristiriidassa yhteisön tullia koskevan säännösten täytäntöönpanon, tullialaa koskevan liittymisstrategian eikä Slovenian mahdollisen unioniin liittymisen kanssa.

Komissiolla ei ole valtuuksia arvioida toimenpiteen yhteensopivuutta Gorizian ja Nova Gorizian välisen sopimuksen osalta.

(2001/C 26 E/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2846/99

esittäjä(t): Michel Raymond (EDD) komissiolle

(18. tammikuuta 2000)

Aihe: Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, 30 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta (metsätaloustuki)

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, 30 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetään, että metsätaloustuen on liityttävä metsätaloustuotteiden jalostukseen ja että investoinnit, jotka koskevat puun käyttöä raaka-aineena, rajoitetaan teollista jalostusta edeltäviin työvaiheisiin.

Ilmaisen ristiriitaisuuden vuoksi Euroopan unionin kanta metsätaloustuotteiden jalostuksen tukemiseen jää epäselväksi.

Voisiko komissio selventää kantansa tähän tärkeään kysymykseen?

Tarkoittaako tämä, että puun ensimmäisen jalostusvaiheen (sahaus) tuet lakkautetaan?

Jos tulkinta on oikea, päätös merkitsisi kovaa iskua taloudellisesti yhä tärkeämmän puunjalostusteollisuuden kehittämiselle useissa Euroopan maissa.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. helmikuuta 2000)

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999, jonka parlamentin jäsen mainitsee, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuki rajoitetaan investointeihin, joiden tarkoituksena on puun korjuun, jalostuksen ja kaupan pitämisen parantaminen ja järkiperaistaminen; investoinnit, jotka koskevat puun käyttöä raaka-aineena, rajoitetaan teollista jalostusta edeltäviin työvaiheisiin. Parlamentin jäsen tulkitsee asetusta oikein todetessaan, että puun ensimmäinen jalostusvaihe jää tuen ulkopuolelle.

Yhteisö on myös tähän saakka noudattanut tätä politiikkaa, sillä sahojen toimintaa ei ole rahoitettu EMOTR:sta vuoden 1990 jälkeen. Tällöin hyväksyttiin metsätaloustuotteiden jalostuksesta ja markkinoille saattamisesta 29 päivänä maaliskuuta 1990 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 867/90⁽¹⁾.

Tästä voidaan päätellä, että asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ei suljeta pois tuen piiristä sellaista metsäalan toimintaa, jota olisi aiemmin rahoitettu EMOTR:sta. Päinvastoin, rahoitusperusteet ovat edelleen samat.